

EVANGÉLIUM      Mk 7, 1-8. 14-15. 21-23

Isten parancsa fontosabb, mint az ősök hagyománya.

Abban az időben:

Összegyűltek Jézus köré a farizeusok és néhány írástudó Jeruzsálemből. Látták, hogy egyik-másik tanítványa tisztátalan, vagyis mosatlan, kézzel eszi a kenyeret. A farizeusok és általában a zsidók ugyanis nem esznek addig, amíg meg nem mossák a kezüket könyékig, így tartják meg az ősök hagyományait. És ha piacról jönnek, addig nem esznek, míg meg nem mosakszanak. S még sok más hagyományhoz is ragaszkodnak: így például a poharak, korsók, rézedények leöblítéséhez.

A farizeusok és írástudók tehát megkérdezték: „Miért nem követik tanítványaid az ősök hagyományait, miért étkeznek tisztátalan kézzel?”

Ezt a választ adta nekik: „Képmutatók! Találóan jövendölt rólatok Izajás, amint írva van: »Ez a nép ajkával tisztel engem, ám a szíve távol van tőlem. Hamisan tisztelnek, olyan tanokat tanítván, amelyek csak emberi parancsok.« Az Isten parancsait nem tartjátok meg, de az emberi hagyományokhoz ragaszkodtok.”

Majd ismét magához szólította a népet, és így szólt: „Hallgassatok rám mindnyájan, és értsétek meg: Kívülről semmi sem kerülhet be az emberbe, ami beszennyezhetné. Hanem ami belőle származik, az teszi az embert tisztátalanná. Mert belülről, az ember szívéből származik minden gonosz gondolat, erkölcstelenség, lopás, gyilkosság, házasságtörés, kapzsiság, rosszindulat, csalás, kicsapongás, irigység, káromlás, kevélység, léhaság. Ez a sok rossz mind belülről származik, és tisztátalanná teszi az embert.

Ezek az evangélium igéi.

---